

a potešenie. V istej chvíli si však pomyslel:

„Keď už mám taký vysoký vek a som aj chorý, čo keby som si troška pomohol pri modlitbe. Možno by som si mohol vziať opasok a priviazať sa. Potom by som vládol stáť oveľa dlhšie a mohol pokračovať v modlitbe.“

Ale to nemal robiť! Sotva domyslel túto myšlienku, spadol na zem a doľahla na neho všetka únava. Chvíľu zostal nehybne ležať na zemi a vtom si uvedomil, čo mu asi Boh chcel tým všetkým povedať: „To, čo ťa drží na nohách, je moja láska a nie tvoj opasok.“

Aký jemný je duchovný život a koľko pozornosti si vyžaduje. Pyšná myšlienka vie vyhnáť všetku lásku zo srdca.

Čo ťa dnes drží na nohách?

Sobota

4/12/2021

Keď videl zástupy, zľutoval sa nad nimi, lebo boli zmorené a sklesnuté ako ovce bez pastiera... Týchto dvanástich Ježiš vyslal a prikázal im: „Choďte k ovciam stra-

teným z domu Izraela! Choďte a hlásajte: „Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.“ Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste, malomocných očisťujte, zlých duchov vyhánajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte.“ Mt9,36 a 10,5-8

Mních sa jedného dňa stretol so svojim známym a reč sa zvrtila na bývalú spolužiačku. Dozvedel sa, že sa v živote vydala na zlú cestu. Trápiho ho to a tak sa modlil. Modlil sa, aby ju Boh osvietil a aby za ním prišla a mohol sa s ňou porozprávať. Snažil sa pripraviť si aj nejaké citáty zo sv. Písma o pokání. A naozaj, jedného dňa prišla za ním a mohli sa v pokoji porozprávať. Potom sa ešte viackrát za ním zastavila aj so svojim dieťaťom. No jedného dňa sa mu dostalo do uší, že táto žena je plná pretvárek a klamstva. Pred mníchom sa ukazuje v dobrom svetle - akože robí pokánie – ale keď odíde od neho, správa sa presne tak, ako predtým.

Keď ju mních znova stretol, prísne ju pokarhal, na čo s plačom odišla. Po chvíli začal mních cítiť ako mu celé telo horí telesným vzruše-

ním. Šiel sa pomodliť, ale nič. Začudoval sa, prečo má takéto pukušenie. Znova sa pomodlil a znova bezvýsledne. Vtedy vstal a vybral sa smerom k lesu, aby mu čerstvý vzduch upratol myšlienky.

Šiel a išiel, ale pukušenie neprestávalo. Počas cesty sa vysilil a vyčerpaný spadol na kraj cestičky. Stále v ňom vírila otázka: „Kvôli čomu mám toto pukušenie?“ Snažil sa nájsť jeho príčinu. Odrazu mal v hlave obraz ženy, ktorú pokarhal a pomyslel si: „Bože môj, ak ona prežíva takéto veľké pukušenia, ako som ju mohol tak prísne pokarhať?“

A bolo to! Oľutoval, že ju prísne pokarhal, poprosil Boha o odpustenie a hneď pocítil úľavu, akoby vyšiel z osviežujúceho kúpeľa. Telesné vzrušenie úplne zmizlo!

Keď nás pokúša telesná túžba, nie stál je príčinou telo, pretože telesný boj môže pochádzať aj z myšlienok posudzovania druhých a z pýchy. Preto je dôležité najprv nájsť príčinu pukušenia a podľa toho už budeme vedieť ako máme konať.

Farnosť svätého Tomáša apoštola - SALEZIÁNI Partizánske ŠÍPOK

1. VÝ ADVENTNÝ týždeň
2021

*Adventná
nedela*

28/11/2021

Dávajte si pozor, aby vaše srdcia neotiaželi obzerstvom, opilstvom a starosťami o tento život, aby vás onen deň neprekvapil. Lk 21,34

Jeden mladý chlapec, ktorý premýšľal, že sa stane kňazom raz navštívil mnícha. Nevedel, či sa na to hodí. S dôverou mu otvoril svoje srdce. Mních ho pozorne vypočul a nakoniec mu povedal:

„Diet'a moje, počúvaj. Tesár vie vyrobiť z vyberaného dreva luxusný nábytok. Tak isto aj kováč zo železa robí krásne kovové zariadenie. Ty musíš dobre preskúmať seba samého a zistiť, z akého si materiálu. Lebo napríklad ak si z dreva, v žiadnom prípade nemôžeš ísť ku

kováčovi, pretože ťa spáli kyslíkom, ktorý používa. Ku kováčovi môžeš ísť len vtedy, ak si zo železa.“

Mladík od tej chvíle pocítil úľavu, pretože mu mních jednoduchým a múdrom príkladom rozťal gordický uzol, ktorý ho roky zväzoval. Odišiel naplnený radosťou a presvedčením, že aj pre neho existuje v živote cesta. Zistil, že bez výčitiek svedomia môže nasledovať vo svojom živote inú cestu, ktorú pre neho pripravil Boh a na ktorú sa skutočne hodí.

Skús si dnes nájsť čas a „dobře preskúmať seba samého, aby si zistil z akého si materiálu.“

Pondelok

29/11/2021

Keď Ježiš vošiel do Kafarnauma, pristúpil k nemu stotník s pros-

bou: „Pane, sluha mi leží doma ochrnutý a hrozne trpí.“ ... On mu povedal: „Prídem a uzdravím ho.“ Mt 8,5-7

Stalo sa to jednej noci. Mních sedel na lavičke a modlil sa. Zrazu na nádvorí počul hudbu, husle a bubny. Potom hlasy a tance. Vstal teda, pozrel sa cez okno, aby videl, čo sa deje. Ale nič tam nebolo. Nastalo úplné ticho. Pochopil, že to len diabol „šramotí“.

Nestihol si ani sadnúť na lavičku, aby pokračoval v modlitbe, keď sa jeho pustovňa náhle naplnila silným svetlom. Strecha zmizla a svetlo siahalo až k nebu. Na vrchole svetelného stĺpa akoby bola tvár svetlovlasého mladíka, ktorý sa podobal na Krista, no bolo vidieť len polovicu jeho tváre. Na svetelnom nápisu bolo napísané: „Sláva Bohu na výsostiach.“ Vstal teda a pozrel sa

smerom nahor, aby lepšie videl tvár. A z hora zaznel hlas: „Stal si sa hodným vidieť tvár Ježiš Krista!“

Presne v tej chvíli sa pozrel dole, aby videl, kam má stúpiť, aby mohol vidieť tú tvár celú. No v tej chvíli si pomyslel: „A kto som ja, úbožiak, aby som videl tvár Ježiš Krista?“ V tom okamihu svetlo i tvár Krista zmizli a všetko bolo také ako zvyčajne.

Ľahko sa človek môže začať mýliť. Keby mu Pán nepomohol pochopiť, že je to celé od diabla, ľahko mohol začať seba vnímať ako nejakého „proroka“ alebo „vyvoleného“. No to by bolo len „diablovo divadlo“.

A kto som ja, úbožiak, aby som... môže byť pre nás veľmi oslobodzujúce.

Utorok

30/11/2021

Ježiš v tej hodine zaplesal v Duchu Svätom a povedal: „Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým. Áno, Otče, tebe

sa tak páčilo. Môj Otec mi odovzdal všetko.

Lk 10,21

Na Zelený Štvrtok Veľkonočného týždňa mnícha navštívila jedna pani a povedala: „V lete minulého roku sa mojej jedenásťročnej dcére objavila biela škvrna na okrajoch rúk. Je to choroba, ktorá sa podľa lekárov veľmi ťažko lieči. Začali sme liečbu, ale bezvýsledne. Naše sklamanie je veľké...“

Hoci mních mal v tom čase veľké bolesti, usmial sa. Zobral dcérine rúčky do svojich rúk, pozrel sa jej hlboko do očí a opýtal sa jej: „Prečo sa, dieťa moje, tak veľmi zarmucuješ?“

Vtedy si pani uvedomila, že jej dcéra má v sebe hlboký žiaľ za otcom, ktorý zomrel pred dvoma rokmi. Mních sa k nej obrátil a povedal: „Drahá pani, neznepokojujte sa, nič to nie je. Nie je to ani dedičné. Stalo sa jej to od veľkého žiaľu.“

A potom sa tej pani spýtal: „Čo chceš, aby sa stalo?“ Odpovedala mu: „Nech škvrny zostanú tam, kde teraz sú.“ Mních svojou rukou požehnal dievčatko a povedal:

„Všetko bude dobré.“

Choroba sa zastavila a už sa viac nerozširovala. Presne tak ako pani povedala. Aby choroba zostala tam, kde práve teraz je, nie aby celkom zmizla. Počas celého života bude dievčatku pripomínať a celej jej rodine pomoc od mnícha a jeho požehnanie.

Sú v tvojom živote rany, ktoré sú v istom zmysle aj Božím požehnaním?

Streda

1/12/2021

Ježiš zvolal svojich učeníkov a povedal: „**Ľúto mi je zástupu, lebo už tri dni sa zdržiavajú pri mne a nemajú čo jesť. A nechcem ich prepustiť hladných, aby nepoomdievali na ceste.**“ Mt 15,32

Raz mnícha navštívil iný mních, ktorý bol na seba veľmi prísny. Keďže chcel byť dokonalý v askéze, dal si predsavzatie, že nebude piť nikdy vodu. Mních hneď pochopil, že tento príliš prísny mních je oklamáný diablom. Byť oklamáný diablom je strašná vec a ťažko sa z nej uzdravuje. Mních však vďaka svojej múdrosti a rozvážnosti našiel

spôsob, ako mu pomôcť.

Usadil ho teda za stôl a ponúkol mu kúsok koláča a vodu. Askéta hneď namietal, že nepije vodu. Mních však vedel ako ísť na tohto askétu a preto mu povedal: „Nehovorím, aby si vypil celý pohár, stačí, keď si dáš aspoň malý dúšok.“

Vedel, čo sa stane, preto mal v zálohe celé veľké vedro plné vody. A tak aj bolo. Od chvíle, čo zobral do ruky pohár vody, aby vypil len jeden dúšok, vypil ho celý „jedným dúškom“. Potom vášnivo požiadaj ďalší a ďalší pohár, akoby horel. Takže nakoniec vypil takmer celé vedro.

Predsavzatie, ktoré si dal tento oklamáný mních pochádzalo z pýchy a diabol ho v nej len podporoval, aby sa tešil zo svojho sebeckého úspechu.

Je niečo, čím príliš tlačíš sám na seba a pritom by si nemusel?

Štvrtok

2/12/2021

A tak každý, kto počúva tieto moje slová a uskutočňuje ich, podobá sa múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica a oborili sa na ten dom, ale dom sa nezrútil, lebo mal základy na skale.

Mt 7,24-25

Mních žil sám v malom domčeku na kraji lesa a občas k nemu prichádzali ľudia. Niektorí chceli počuť dobrú radu a niektorí prosili o modlitbu. Občas sa stalo, že prišiel za ním niekto, kto si z neho chcel len utáhnovať...

Otče, čo tu robíš tak sám a bez druhých ľudí? – opýtal sa mnícha nejaký pán, ktorý veľmi neveril na duchovné veci. Mních sa zamyslel, pozrel sa na pána a celkom vážne odpovedal: Dávam pozor na mravce, aby sa nebili!

Inokedy na svojej zá-

hradke sadil cibuľku, ktorú mal v košíku, do ktorého zvyčajne chytal raky. Prišiel nejaký mladík a spýtal sa ho, čo robí:

Sadím raky – odpovedal mních s potmehúdkym úsmevom.

A myslíte, že vzídu? – spýtal sa začudovane mladík.

Akoby nie? Keď ich položíš fúzami dole, určite vzídu. – odpovedal celkom vážne mních.

Troška humoru padne dobre, aby sme sa nebrali príliš vážne...

Piatok

3/12/2021

Za Ježišom išli dvaja slepci a kričali: „Syn Dávidov, zmiluj sa nad nami!“ Keď potom vošiel do domu, slepci prišli k nemu. Ježiš sa ich opýtal: „Veríte, že to môžem urobiť?“ Mt 9,27-28

Mních povedal: „Keď človeka naplní Božia láska, celé jeho srdce horí túžbou.“

Raz sa náš mních modlil postojacky nepretržite niekoľko hodín a namiesto únavy pociťoval radosť